

[Holger K. Nielsen]

i videst muligt omfang inddrages i beslutningsprocessen, pålægges det undervisningsministeren

- ved godkendelse af gymnasienedlæggelser at sikre, at den enkelte skole kan fungere som en sammenhængende, velfungerende pædagogisk enhed, indtil den nedlægges,
- at udarbejde mere præcise retningslinjer, som sikrer, at elever, lærere og forældre reelt inddrages i beslutningsprocessen, og
- at pålægge Københavns Amtsråd at stille sin plan for nedlæggelser i bero, indtil det fuldt ud er klarlagt, om det faldende elevtal berettiger de foreslåede nedlæggelser, og indtil alternative forslag om sammenlægninger er nærmere undersøgt.

Tinget går herefter over til næste punkt på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 20).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i debatten.

Korneliusen (S):

Med vedtagelsen af lov af 6. juni 1984 om amtskommuners overtagelse af visse statsskoler og -kursus m.v. overdrog staten driften af og ejendomsretten til en række uddannelsesinstitutioner, som hidtil havde været drevet af staten. Det gælder gymnasieskoler med tilknyttet HF, og det gælder studenterkurser med HF – samt de tilknyttede kostafdelinger. Den eneste undtagelse herfra var HF på seminarierne og Sorø Akademis Skole.

Et flertal af Folketingets partier – Det Radikale Venstre og regeringspartierne – stemte lovforslaget igennem. Socialdemokratiet stemte imod med den begrundelse, at vi anså det for vigtigt at bevare koordineringen imellem de forskellige ungdomsuddannelser i Undervisningsministeriets regi. Det var altså muligheden for samordning med først og fremmest efg og ikke mindst det centrale pædagogiske tilsyn, der dengang og i dag optager Socialdemokratiet. Selve tanken om administrativt at udlægge beslutningskompetencen så tæt på brugerne som muligt vil stadig få vores fulde opbakning.

Ved første behandling af lovforslaget fremhævede vores ordfører, hr. Erling Olsen, særligt tre punkter: For det første at der skulle fast-

lægges standarder vedrørende de enkelte gymnasiers og HF-kursers tilbud af grene, valgfag og tilbudsfag, og tilsvarende at der måtte fastsættes standarder for undervisningsmidler og undervisningens fysiske rammer. Endvidere at det måtte sikres, at gymnasiet kunne forny sig gennem forsøg og reformer styret centralt, netop for at opnå sammenhæng med de øvrige ungdomsuddannelser. Og endelig at der skulle fastholdes et ensartet niveau på landsplan.

Disse bemærkninger førte faktisk til, at undervisningsministeren foretog stramninger i regelfastsættelsen omkring det centrale pædagogiske tilsyn. Lovens § 5 kom da også klart til at afspejle disse synspunkter med hensyn til nedlæggelse af offentlige gymnasieskoler og HF, idet det fremgår, at nedlæggelse kun kan ske med undervisningsministerens godkendelse.

Desværre må vi i dag konstatere, at hverken bemærkningerne til lovforslaget eller senere initiativer fra undervisningsministeren har afklaret, hvilke procedurer amterne, endsige brugerne – eleverne, lærerne og forældrene – skal følge i forbindelse med nedlæggelse af gymnasier. Hvis forespørgselsdebatten i dag har til hensigt at tilvejebringe klare regler for det centrale pædagogiske tilsyn samt sikre elever, forældre og lærere reelle muligheder for at blive inddraget i forhandlingerne om kapacitetstilpasninger, så medvirker Socialdemokratiet gerne.

Ved den endelige forhandling om budgettet for 1988 traf Københavns Amtsråd principbeslutning om to forhold: For det første at indskrivningskvotienten ved amtets gymnasier hæves fra 24 til 26 fra skoleåret 1988-89, og for det andet vedrørende gymnasiekapaciteten, at der ved tre af amtets gymnasieskoler, nemlig Gentofte, Søborg og Vallensbæk Gymnasier, fra august 1988 ikke indskrives elever.

Amtet angiver som begrundelse for forslagene regeringens sparekrav over for amter og kommuner. Ingen kan benægte, at amterne som konsekvens af regeringens økonomiske politik i år og ikke mindst til næste år stilles i svære prioriteringsovervejelser i forhold til serviceniveauet, og regeringen kan ikke løbe fra sit ansvar for konsekvenserne af sin økonomiske politik.

Socialdemokratiet har den opfattelse, at indskrivningskvotienten ved vores ungdomsuddannelsesinstitutioner og altså også ved gym-